

การประเมินสถานการณ์แบบเร่งด่วน:
สภาวะความเปราะบางและความเข้าใจ
ต่อสถานการณ์โรคโควิด-19
ของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในประเทศไทย

องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (ไอโอเอ็ม)
เมษายน 2563

© IOM 2017

ความเป็นมา

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในประเทศไทยทำให้ ผู้ย้ายถิ่น และ กลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะมีสถานะทางกฎหมายอย่างไรก็ตาม ต้องเผชิญกับอุปสรรคและสภาวะความเปราะบางรูปแบบใหม่ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่อง การจำกัดการเคลื่อนไหวที่เข้มงวด และ การหยุดชะงักของกิจกรรมทางเศรษฐกิจชั่วคราว ซึ่งทำให้มีผลกระทบอย่างมากต่อผู้ย้ายถิ่น และ กลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ทำงานทั้งในระบบและนอกระบบ นอกจากนี้ข้อจำกัดและความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยี ความสามารถในการรับมือหรือปรับตัวต่อสถานการณ์ การที่มีเงินออมจำนวนจำกัด หรือ ช่องทางในการเข้าถึงบริการทางสังคมที่ไม่เพียงพอ สถานะทางกฎหมายที่ไม่ชัดเจนหรือความสามารถในการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยทำให้ผู้ย้ายถิ่น และ กลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยเดินทางออกจากประเทศไทยหลายหมื่นคน ในช่วงหลายอาทิตย์ที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามยังไม่มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอุปสรรคและสภาวะความเปราะบางที่มีผลต่อชุมชนผู้ย้ายถิ่น และกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ยังอาศัยอยู่ในประเทศไทยทั้งโดยสมัครใจหรืออยู่ต่อด้วยความจำเป็น นอกจากนี้ข้อมูลในเรื่องการได้รับข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับโรคโควิด-19 และเรื่องการเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่จะช่วยให้พวกเขาสามารถปฏิบัติตามหลักสุขาภิบาลและสุขอนามัยเพื่อการป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพยังขาดความชัดเจน

เพื่อให้มีข้อมูลเพื่อใช้ในการตอบรับต่อสถานการณ์ที่อาจเป็นไปได้ในทางองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน หรือ ไอโอเอ็ม จึงได้คิดริเริ่มทำการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ และสภาวะความเปราะบางต่อสถานการณ์โรคโควิด-19 ของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย

ระเบียบวิธีวิจัย

ระบบติดตามและตรวจสอบการเคลื่อนที่และการเคลื่อนย้ายของประชากร (The Displacement Tracking Matrix or DTM) คือชุดเครื่องมือและระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการเก็บ การวิเคราะห์ และการเผยแพร่ข้อมูลปฐมภูมิอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายของประชากร รูปแบบการเคลื่อนที่ของบุคคล และการย้ายถิ่นโดยถูกบังคับทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ โดย DTM ได้รับการออกแบบเพื่อใช้ในกิจการด้านมนุษยธรรมในภาวะวิกฤต ซึ่งในขณะนี้มีการนำ DTM มาใช้เพื่อตอบสนองต่อวิกฤตการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19

ไอโอเอ็มใช้วิธีวิจัยการเลือกตัวอย่างแบบลูกโซ่ (snowball sampling) ผ่านเครือข่ายองค์กรในการระบุผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) ทั้ง 67 คน ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์และสภาวะความเปราะบางของกลุ่มผู้ย้ายถิ่นและบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักนั้นเป็นตัวแทนของกลุ่มองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร (NGOs) องค์กรชุมชน (CBOs) ชุมชนกลุ่มผู้ย้ายถิ่น หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษา และองค์กรศาสนา เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบและ/หรือ กลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ผู้ให้ข้อมูลหลักทำงานด้วยโดยตรง

ข้อมูลที่นำเสนอในรายงานเป็นการประมาณการและมาจากการเข้าใจของผู้ให้ข้อมูลหลัก และเนื่องจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักไม่ได้มาจากการสุ่ม (non-randomized) และการตีความในบริบทอื่นมีความจำกัด (external validity) เพราะฉะนั้นควรหลีกเลี่ยงการสรุปแบบอ้างอิง อย่างไรก็ตามผลการประเมินนี้สามารถนำมาใช้พัฒนาความเข้าใจให้ดีขึ้นในเรื่องของสภาวะความเปราะบาง และใช้เป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ครอบคลุมมากขึ้น

ข้อมูลที่ได้ มาจากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ โดยเจ้าหน้าที่ไอโอเอ็มจำนวน 11 คน ระหว่างวันที่ 1-10 เมษายน 2563 โดยที่ร้อยละ 82 ของผู้เก็บข้อมูลเป็นผู้หญิงและร้อยละ 18 ของผู้เก็บข้อมูลเป็นผู้ชาย

คำนิยาม

บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย คือ บุคคลที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ไม่ได้ถือสัญชาติไทย โดยไม่คำนึงถึงประเทศบ้านเกิด ถิ่นที่อยู่ตามปกติ สัญชาติ หรือสถานะทางกฎหมาย ซึ่งรวมไปถึงผู้ย้ายถิ่น บุคคลไร้สัญชาติ ผู้ลี้ภัย และกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยกลุ่มอื่นๆ

หมายเหตุทางสถิติ

หมายเหตุทั่วไป: เนื่องจากการทำแบบสำรวจในครั้งนี้ได้ทำการสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลหลักไม่ใช่การสัมภาษณ์กับกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยโดยตรง เพราะฉะนั้นอินโฟกราฟิกที่นำเสนอในรายงานนี้แสดงถึงจำนวนร้อยละของผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นผู้ระบุคุณสมบัติและคุณลักษณะเฉพาะของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทย หรือ สัดส่วนของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทย

เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ/หลายคำตอบ: เมื่อมีการระบุว่า “เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ/หลายคำตอบ” ซึ่งหมายถึงว่าข้างกราฟหรือคำถาม นั้นหมายความว่าผู้ตอบหนึ่งท่านสามารถตอบได้หลายข้อ จึงทำให้ผลรวมไม่เท่ากับร้อยละ 100

หมายเหตุ - การค้นพบ การตีความ และข้อสรุปที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไม่สามารถนำมาใช้เพื่อสะท้อนความคิดเห็นอย่างเป็นทางการของ ไอโอเอ็ม ประเทศสมาชิกของไอโอเอ็ม สหรัฐอเมริกา หรือผู้สนับสนุนเงินทุนอื่นใด การนำเสนอเนื้อหาของรายงานฉบับนี้ไม่ได้บ่งบอกถึงความคิดเห็นใดๆของไอโอเอ็ม ในเรื่องสถานะทางกฎหมายของแต่ละประเทศ เขตแดน เขตเมือง พื้นที่ หรือ หน่วยงานอำนาจที่เกี่ยวข้อง เขตแดน

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (KIs)

67

36 เพศหญิง

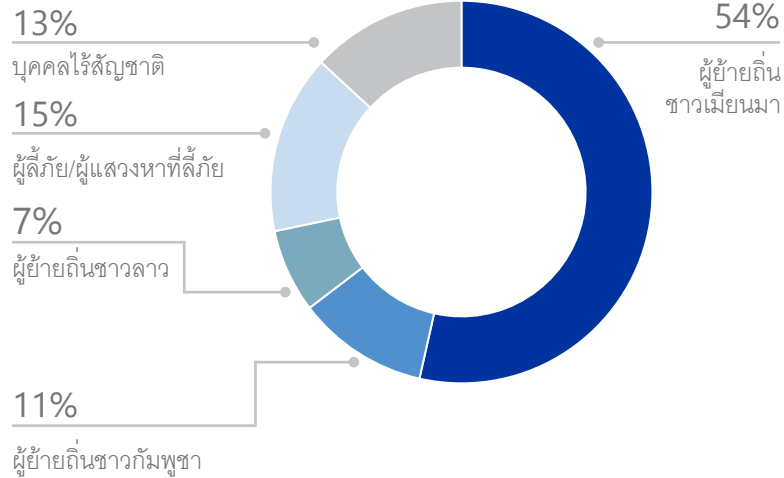

31 เพศชาย

ประเภทของผู้ให้ข้อมูลหลัก

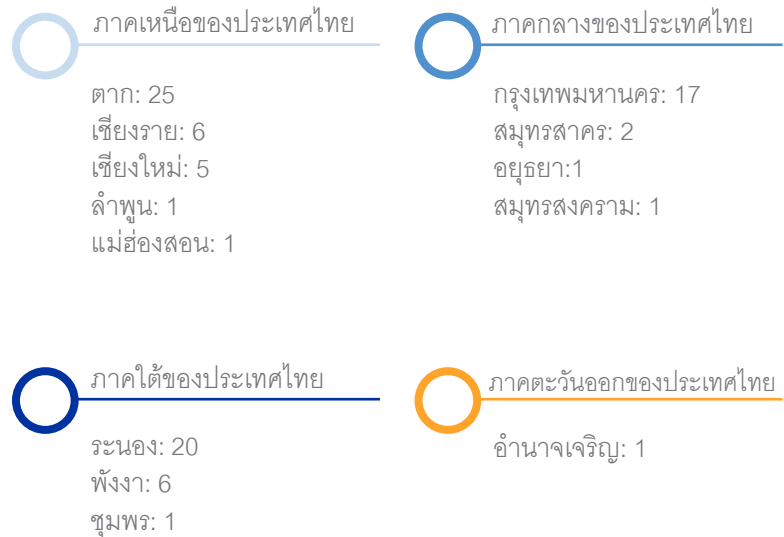
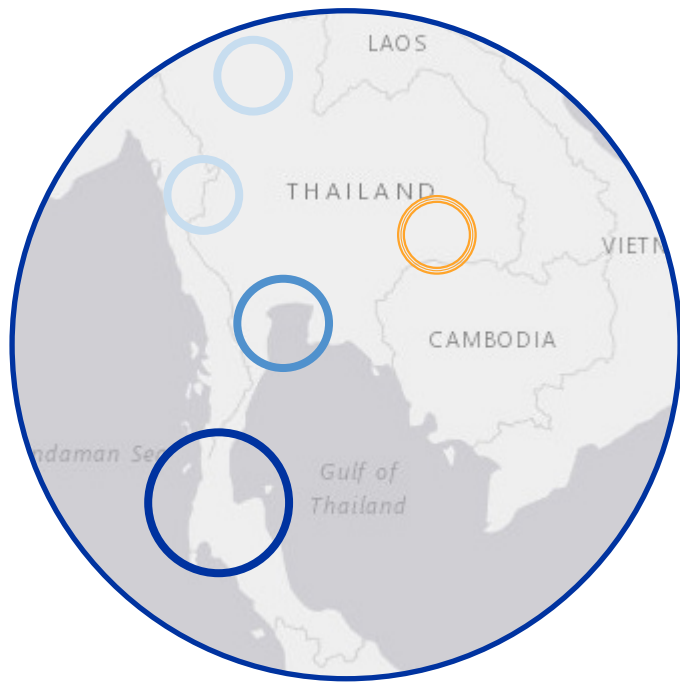
# KIs	ประเภท
44	ผู้แทนกลุ่มองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร/องค์กรชุมชน
7	ผู้แทนชุมชนกลุ่มผู้ย้ายถิ่น
5	ผู้แทนหน่วยงานการปกครองท้องถิ่น
9	ผู้แทนสถานศึกษา
2	ผู้แทนองค์กรศาสนา

ประชากรเป้าหมายของผู้ให้ข้อมูลหลัก

พื้นที่การทำงานขององค์กรที่ผู้ให้ข้อมูลหลักทำงานอยู่

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 67 คน ให้สัมภาษณ์สำหรับการประเมินสถานการณ์แบบเร่งด่วน ซึ่งจำนวน 44 คนจากผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งหมด เป็นผู้แทนจากกลุ่มองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร (NGOs) และองค์กรชุมชน (CBOs) และจำนวน 7 คนจากผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งหมด เป็นผู้แทนชุมชนกลุ่มผู้ย้ายถิ่น ในช่วงการเก็บข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 67 คนนี้ทำงานกับกลุ่มผู้ย้ายถิ่น และ/หรือ กลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยอาศัยอยู่ในประเทศไทย โดย 3 พื้นที่หลักที่ครอบคลุมการทำงานของผู้ให้ข้อมูลหลักคือ จังหวัดตาก (25) ระนอง (20) และกรุงเทพมหานคร (17)

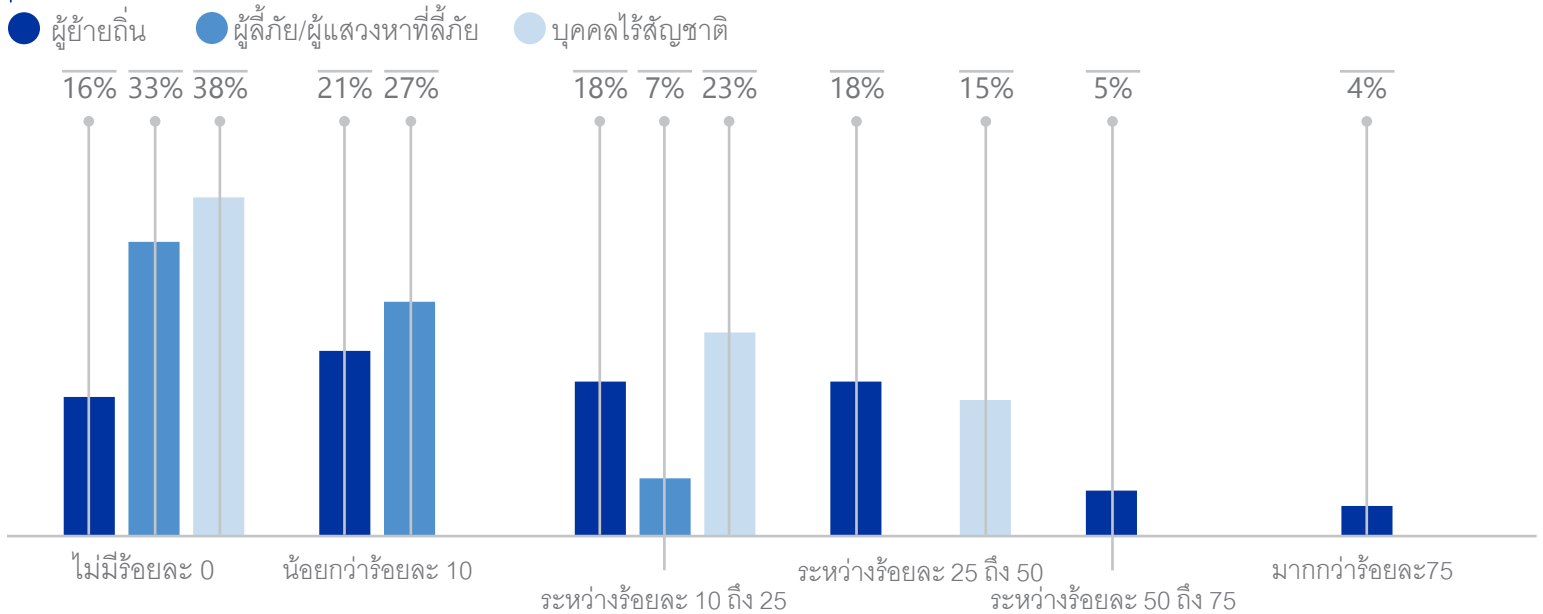
ประมาณร้อยละ 54 ขององค์กรผู้ให้ข้อมูลหลักทำงานกับผู้ย้ายถิ่นชาวเมียนมา ร้อยละ 11 ทำงานกับผู้ย้ายถิ่นกัมพูชา และร้อยละ 7 ทำงานกับผู้ย้ายถิ่นชาวลาว นอกจากนี้แล้ว ร้อยละ 28 ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่าทำงานกับกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยกลุ่มอื่นๆ รวมถึงผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่ลี้ภัย (ร้อยละ 15) และบุคคลไร้สัญชาติ (ร้อยละ 13)

บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย

เพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้นเกี่ยวกับจุดประสงค์ในการเดินทางของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทย และสถานการณ์ของผู้ย้ายถิ่นที่ติดอยู่ในประเทศไทยนั้นผู้ให้ข้อมูลหลักจะได้รับการสอบถามเกี่ยวกับสัดส่วนจำนวนของบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยอาศัยอยู่ในประเทศไทยและมีความประสงค์ที่จะเดินทางออกจากประเทศไทย ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้ให้ข้อมูลหลักทำงานด้วยนั้น พบว่าทั้งหมดร้อยละ 60 ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ระบุว่ากลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบบางส่วนมีความประสงค์ที่จะเดินทางออกจากประเทศไทย แต่ไม่สามารถทำได้

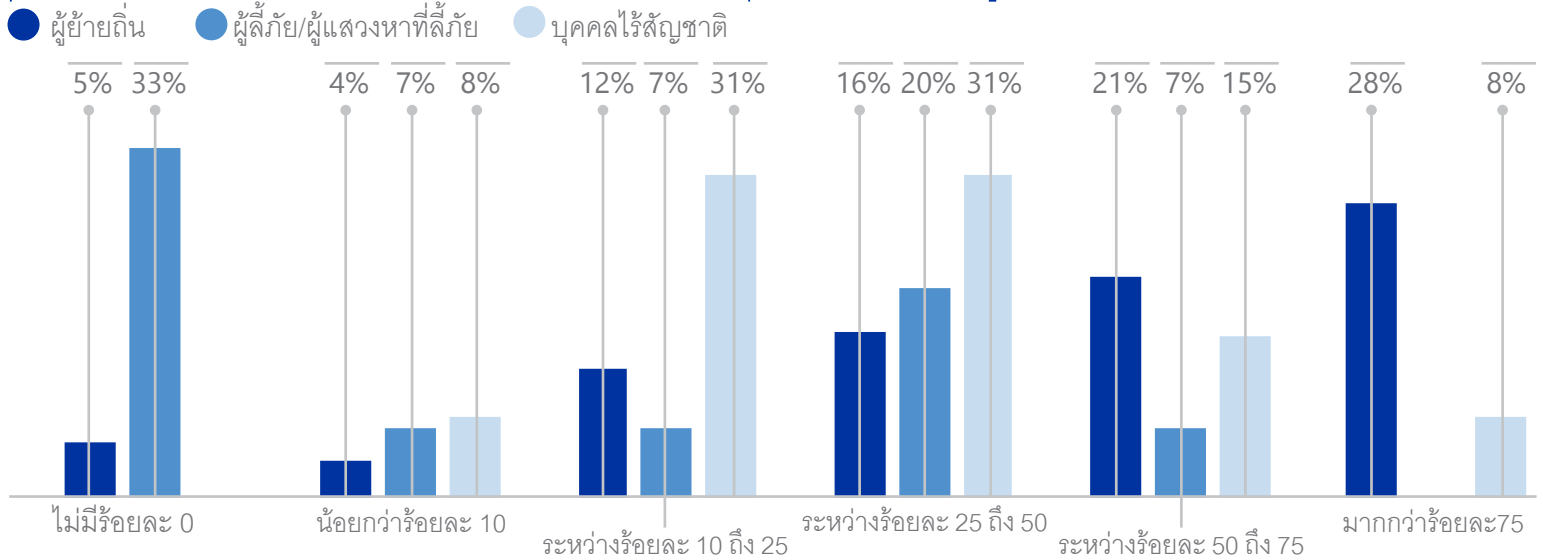
นอกจากนี้ยังได้มีการสอบถามผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับสัดส่วนจำนวนของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบที่ทำงานในภาคเกษตรกรรม ปศุสัตว์และการแปรรูปอาหารซึ่งโดยรวมแล้วพบว่าร้อยละ 43 ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนกลุ่มเป้าหมายทำงานในภาคเกษตรกรรมปศุสัตว์และการแปรรูปอาหาร

บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่มีความประสงค์อยากเดินทางออกจากประเทศไทยแต่ไม่สามารถเดินทางออกได้

หมายเหตุ: ผลรวมไม่เท่ากับร้อยละ 100 เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลหลักที่ทำงานกับผู้ย้ายถิ่น 11 คน ที่ทำงานกับผู้ลี้ภัย/ผู้แสวงหาที่ลี้ภัย 5 คน และบุคคลไร้สัญชาติ 3 คน ตอบว่าไม่ทราบ

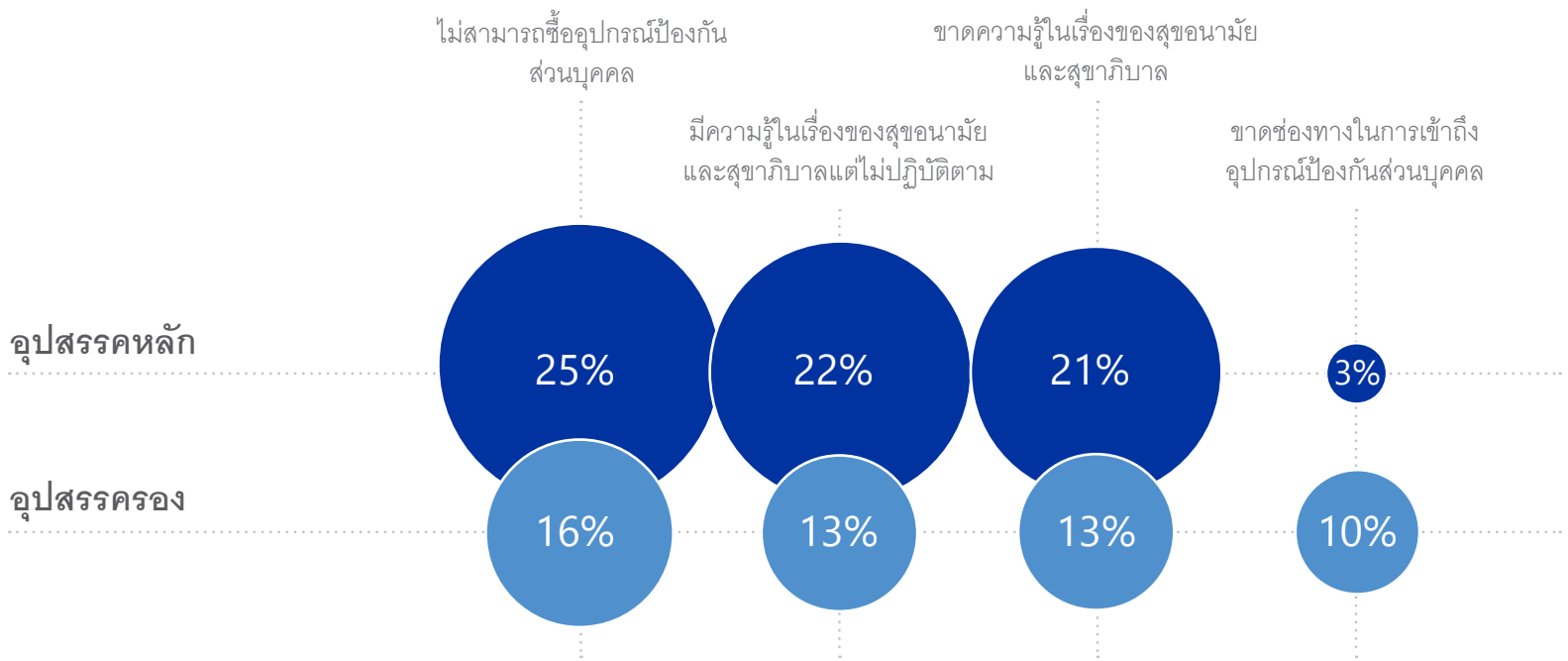
บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ทำงานในภาคเกษตรกรรม ปศุสัตว์และการแปรรูปอาหาร

หมายเหตุ: ผลรวมไม่เท่ากับร้อยละ 100 เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลหลักที่ทำงานกับผู้ย้ายถิ่น 8 คน ที่ทำงานกับผู้ลี้ภัย/ผู้แสวงหาที่ลี้ภัย 4 คน และบุคคลไร้สัญชาติ 1 คน ตอบว่าไม่ทราบ

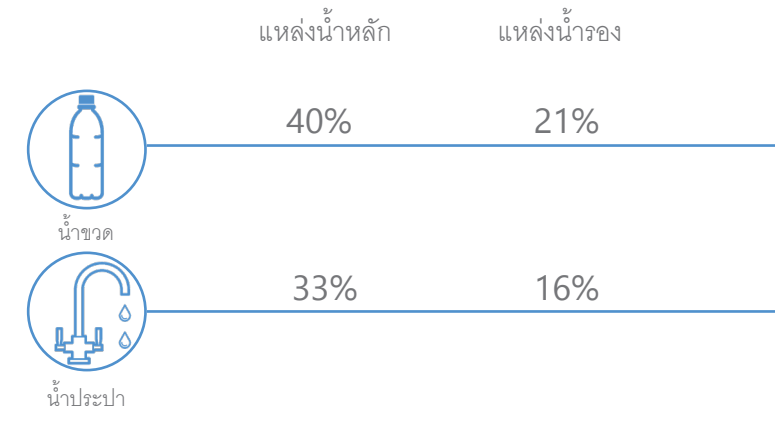
สภาวะความเปราะบางต่อสถานการณ์โรคโควิด-19

อุปสรรคหลักในเรื่องของสุขาภิบาลและสุขอนามัยในบริบทเฉพาะของสถานการณ์โรคโควิด-19 ในกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทย

หมายเหตุ: อุปสรรคหลักเพิ่มเติมคือการขาดช่องทางในการเข้าถึงน้ำประปา (ร้อยละ 3) และการขาดช่องทางในการเข้าถึงแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อ (ร้อยละ 3)

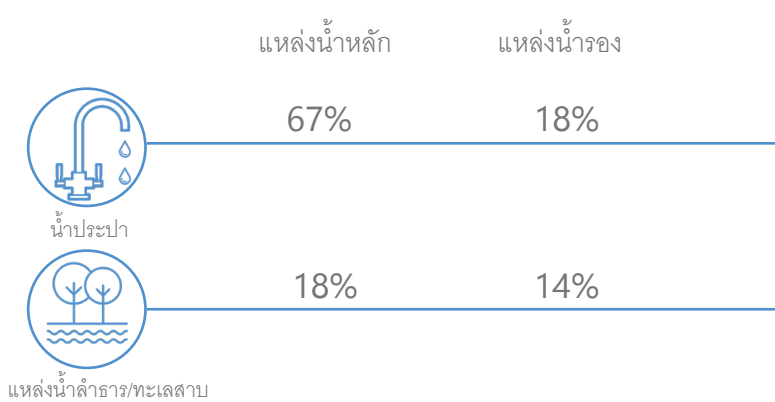
แหล่งน้ำหลักเพื่อการบริโภค สองแหล่งหลัก

จากการสอบถามผู้ให้ข้อมูลหลักในเรื่องของอุปสรรคในการเข้าถึงสุขอนามัยและสุขาภิบาลในบริบทของสถานการณ์โรคโควิด-19 โดยให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเรียงลำดับ 2 อุปสรรคหลักที่ชุมชนรับผิดชอบเผชิญปัญหาอยู่ โดยเรียงลำดับจากอุปสรรคที่พบมากที่สุดก่อน

ข้อมูลที่ได้พบว่า อุปสรรคหลักที่มีการรายงานมากที่สุดคือ การที่ไม่สามารถซื้ออุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (ร้อยละ 25) การไม่ปฏิบัติตามมาตรการสุขอนามัยและสุขาภิบาล (ร้อยละ 22) และ การขาดความรู้ในเรื่องของสุขอนามัยและสุขาภิบาล (ร้อยละ 21)

แหล่งน้ำหลักเพื่อการอุปโภค สองแหล่งหลัก

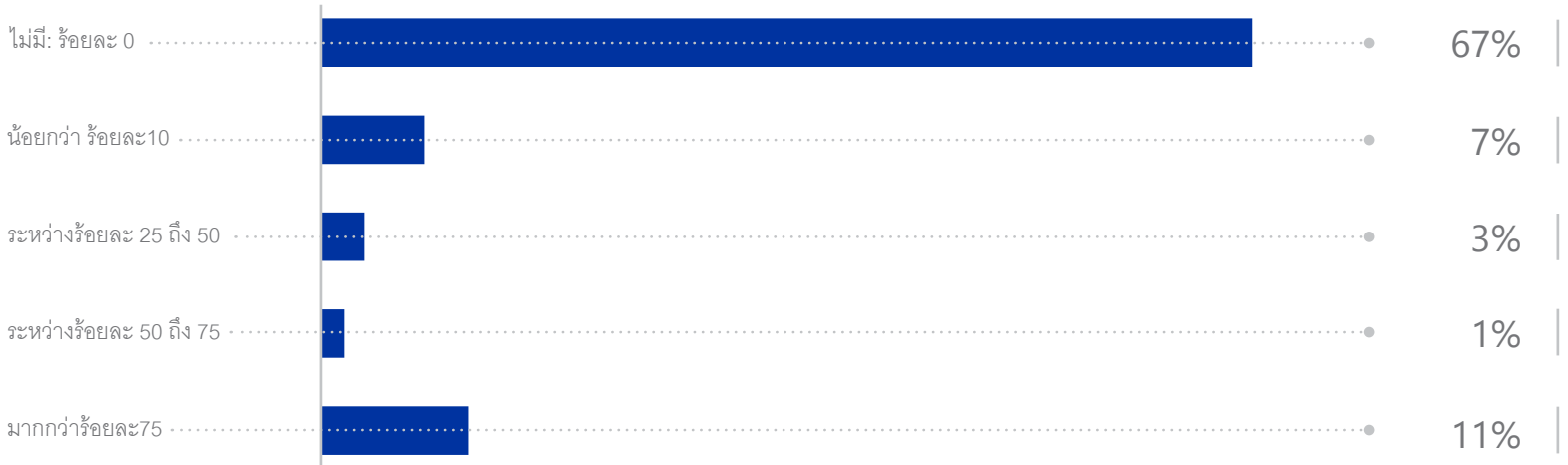

แหล่งน้ำหลักที่ใช้ในการบริโภคในชุมชนที่รับผิดชอบของผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีการรายงานมากที่สุดคือ น้ำขวด (ร้อยละ 40) และ น้ำประปา (ร้อยละ 33) นอกจากนี้ยังมีการรายงานว่าน้ำประปาเป็นแหล่งน้ำอุปโภคหลักที่ใช้ในครัวเรือน และ การทำความสะอาด (ร้อยละ 67) ส่วนแหล่งน้ำรองนั้นมาจากแหล่งน้ำลำธาร/ทะเลสาบ หรือ แหล่งน้ำธรรมชาติอื่นๆ (ร้อยละ 18)

นอกจากนี้ ยังสังเกตได้ว่าแหล่งน้ำหลักในการบริโภคนั้นแตกต่างกันไปในกลุ่มของประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทย ผู้ลี้ภัยเขตเมืองจะใช้น้ำประปาเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 47) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยอื่นๆ

บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ขาดช่องทางในการเข้าถึงน้ำเพื่อบริโภคในชีวิตประจำวัน

หมายเหตุ: ร้อยละ 11 ของผู้ให้ข้อมูลหลักตอบว่า ไม่ทราบ

บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ขาดช่องทางการเข้าถึงน้ำเพื่ออุปโภคในชีวิตประจำวันเพื่อใช้ในครัวเรือน และการทำความสะอาด

หมายเหตุ: ร้อยละ 9 ของผู้ให้ข้อมูลหลักตอบว่า ไม่ทราบ

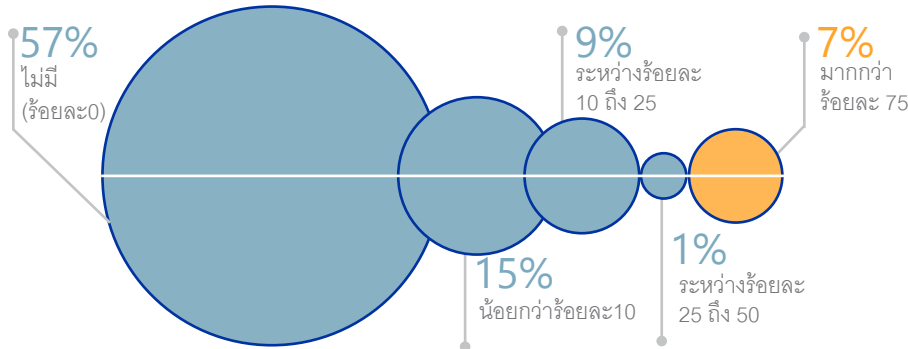

จากการสอบถามผู้ให้ข้อมูลหลักในเรื่องสัดส่วนของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนเป้าหมาย ที่ขาดช่องทางการเข้าถึงน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคในชีวิตประจำวันแล้ว จากทั้งหมดร้อยละ 67 ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่า กลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบไม่มีอุปสรรคในการเข้าถึงน้ำดื่มเพื่อการบริโภค อย่างไรก็ตามร้อยละ 11 ของผู้ให้ข้อมูลหลักระบุว่ามากกว่า 3 ใน 4 ของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยทำงานด้วยนั้น เผชิญกับอุปสรรคในการเข้าถึงน้ำดื่มเพื่อการบริโภคในชีวิตประจำวัน เช่นเดียวกัน ร้อยละ 64 ของผู้ให้ข้อมูลหลักระบุว่าในชุมชนที่รับผิดชอบของตนนั้นไม่มีอุปสรรคในการเข้าถึงน้ำอุปโภคเพื่อใช้ในครัวเรือนและการทำความสะอาด อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 26 ของผู้ให้ข้อมูลหลักระบุว่า มีบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยบางส่วนเผชิญกับอุปสรรคในการเข้าถึงน้ำอุปโภคเพื่อใช้ในครัวเรือนในชีวิตประจำวัน

การเข้าถึงการบริการสำหรับผู้ป่วยเอชไอวี/เอดส์ และ ผู้ป่วยวัณโรคของบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย

จากการสอบถามผู้ให้ข้อมูลหลักในเรื่องอุปสรรคของผู้ป่วยเอชไอวี/เอดส์ และ ผู้ป่วยวัณโรคของบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย เกี่ยวกับการเข้าถึงการรับบริการทางด้านสุขภาพตั้งแต่การระบาดของโรคโควิด-19 นั้น พบว่าโดยรวมแล้ว ร้อยละ 45 ของผู้ให้ข้อมูลหลักไม่ทราบว่ากลุ่มประชากรดังกล่าวมีอุปสรรคในการเข้าถึงการบริการหรือไม่ ร้อยละ 13 แจ้งว่ามีอุปสรรคในการเข้าถึง ยาต้านรีโทรไวรัส และร้อยละ 6 ในเรื่องการรักษาวัณโรค

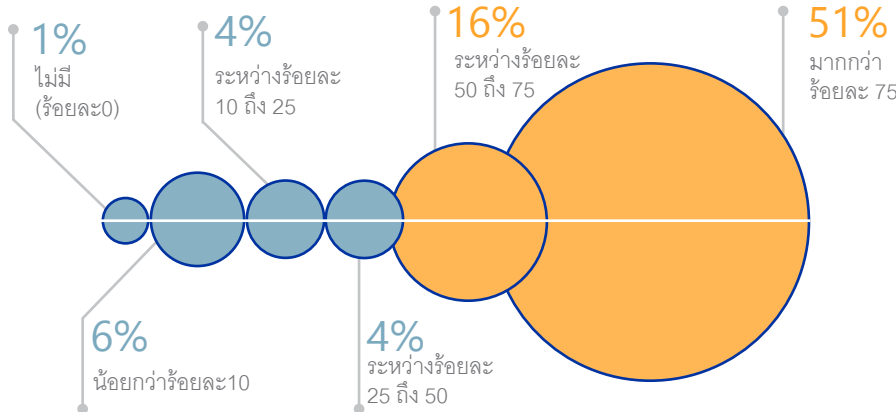
บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ขาดช่องทางในการเข้าถึงสบู่ในชีวิตประจำวัน

ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่ามากกว่า 3 ใน 4 ของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบขาดช่องทางในการเข้าถึงสบู่ในชีวิตประจำวัน

หมายเหตุ: ร้อยละ 10 ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ตอบว่า ไม่ทราบ

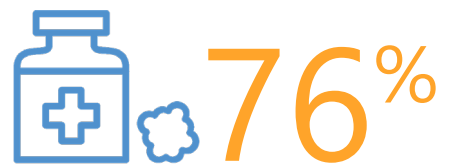
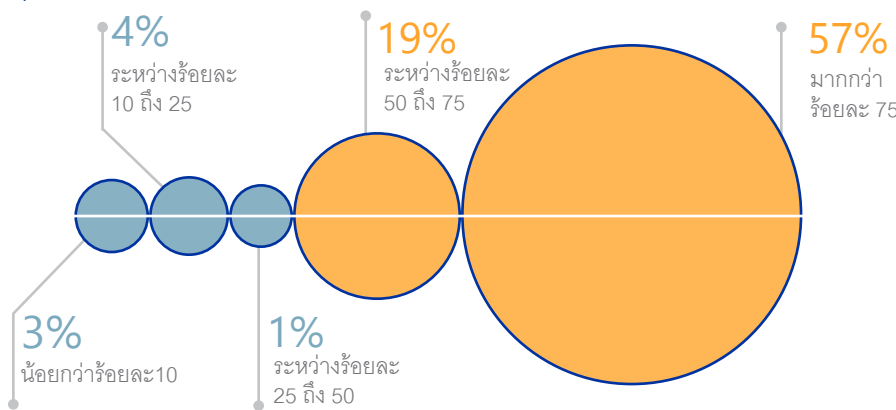
บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ขาดช่องทางในการเข้าถึงเจลแอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวัน

ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบขาดช่องทางในการเข้าถึงเจลแอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวัน

หมายเหตุ: ร้อยละ 16 ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ตอบว่า ไม่ทราบ

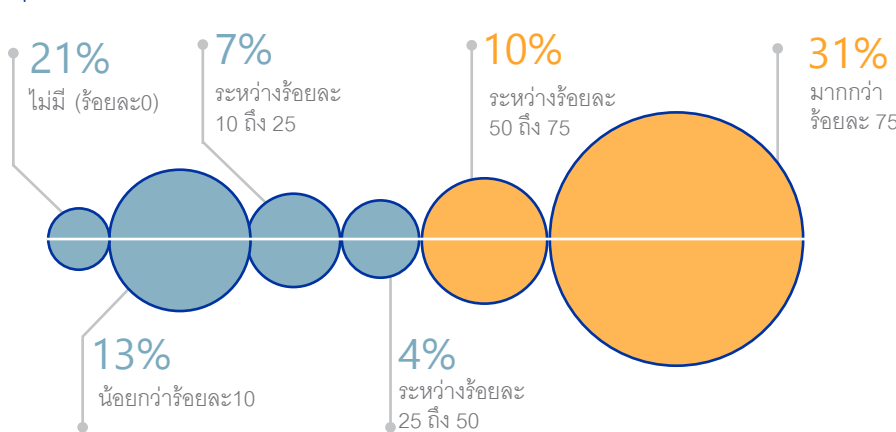
บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ขาดช่องทางในการเข้าถึงแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อในชีวิตประจำวัน

ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบขาดการเข้าถึงแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อในชีวิตประจำวัน

หมายเหตุ: ร้อยละ 15 ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ตอบว่า ไม่ทราบ

บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ขาดช่องทางในการเข้าถึงหน้ากาก (หน้ากากผ้า หน้ากากอนามัย) ในชีวิตประจำวัน

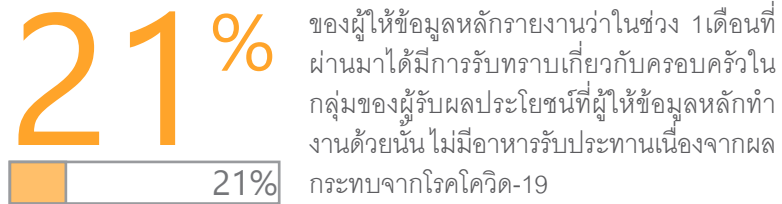
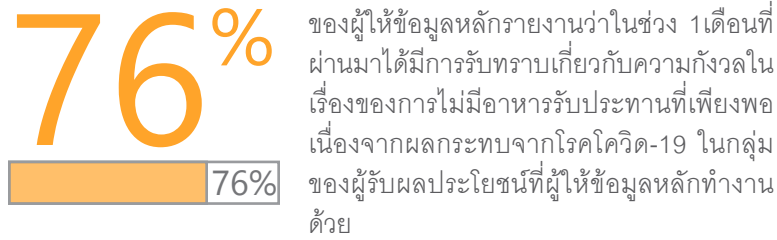

ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบขาดการเข้าถึงหน้ากากปิดใบหน้า ในชีวิตประจำวัน

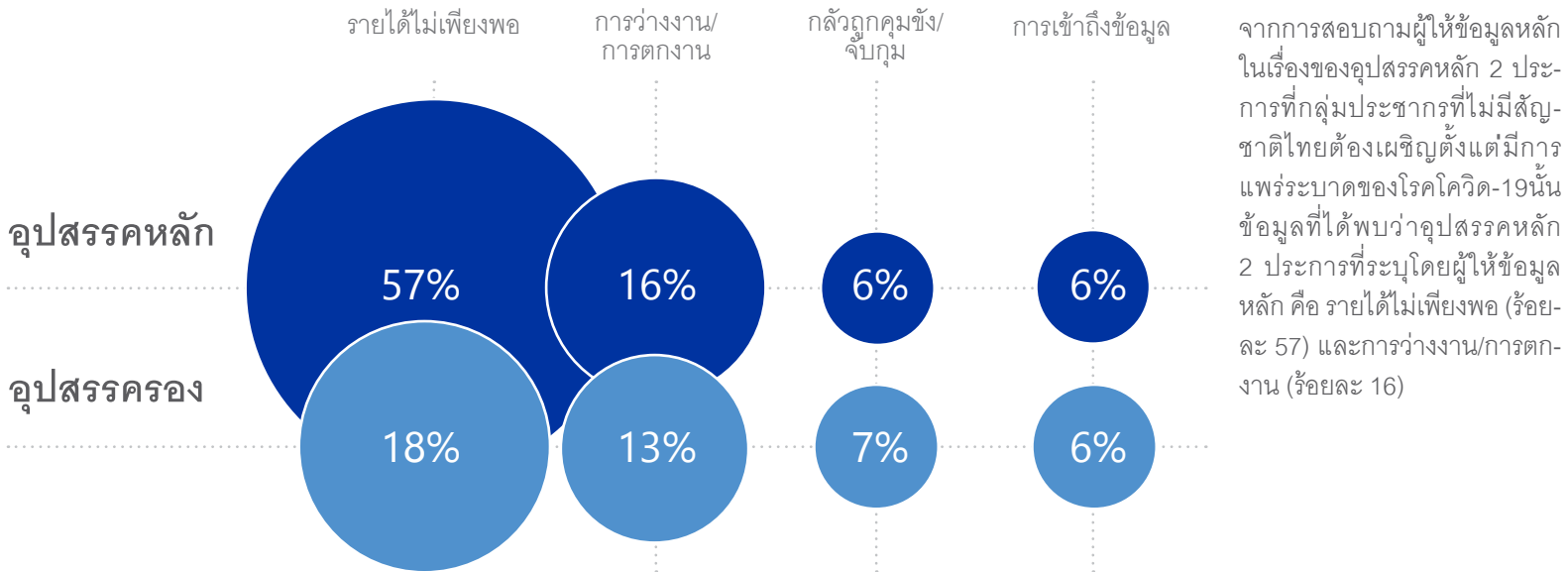
หมายเหตุ: ร้อยละ 12 ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ตอบว่า ไม่ทราบ

ผลกระทบจากโรคโควิด-19 ต่อบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย

ผลกระทบจากโรคโควิด-19 ต่อการบริโภคอาหาร

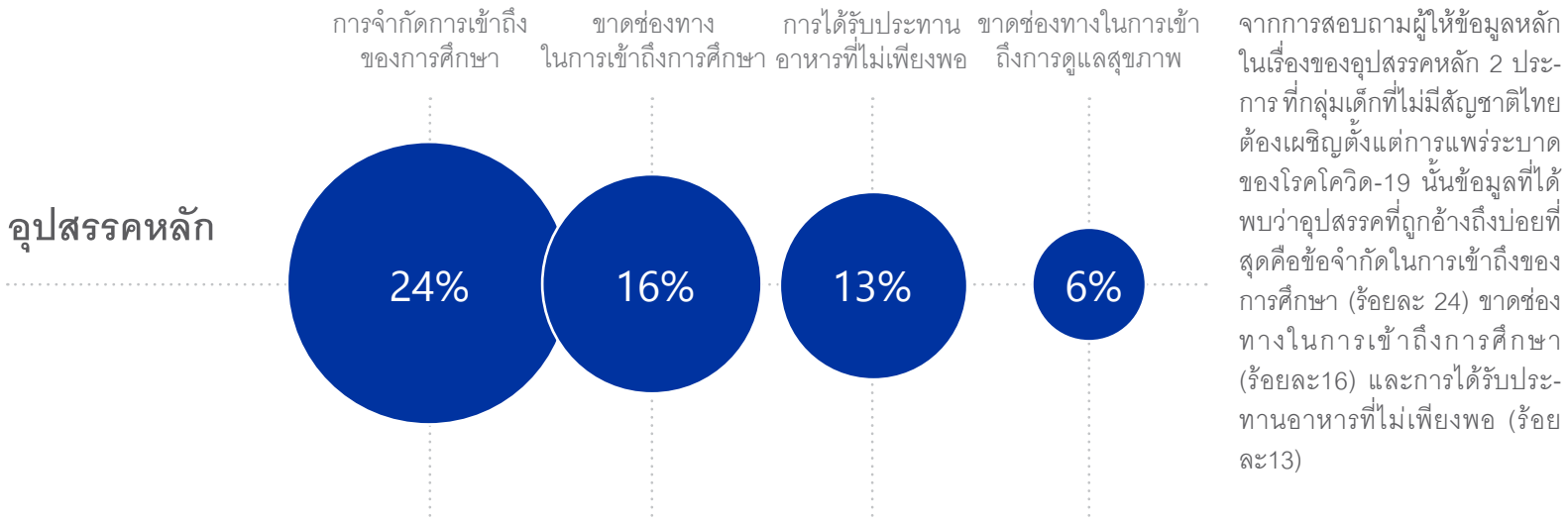

ข้อท้าทายที่บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยเผชิญตั้งแต่การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

หมายเหตุ: ร้อยละ 7 ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่าไม่มีอุปสรรคหลักอีก 2 ประการคือ การขาดช่องทางในการเข้าถึงการดูแลสุขภาพ (ร้อยละ 7) และการขาดช่องทางในการเข้าถึงอาหาร (ร้อยละ 7)

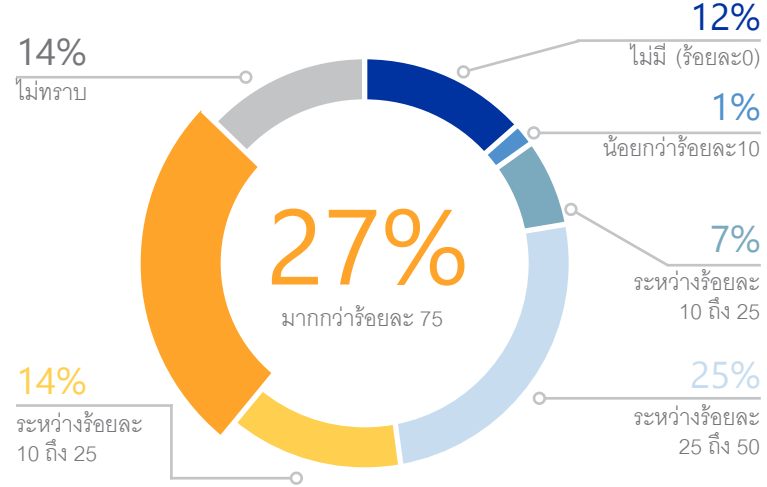
ข้อท้าทายที่เด็กไม่มีสัญชาติไทยเผชิญตั้งแต่การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

หมายเหตุ: ร้อยละ 6 ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่าไม่มีอุปสรรคหลักอีก 2 ประการคือ การขาดช่องทางในการเข้าถึงการเลี้ยงดูทดแทน (ร้อยละ 6) และ ข้อจำกัดในการทำกิจกรรมกลางแจ้ง (ร้อยละ 6)

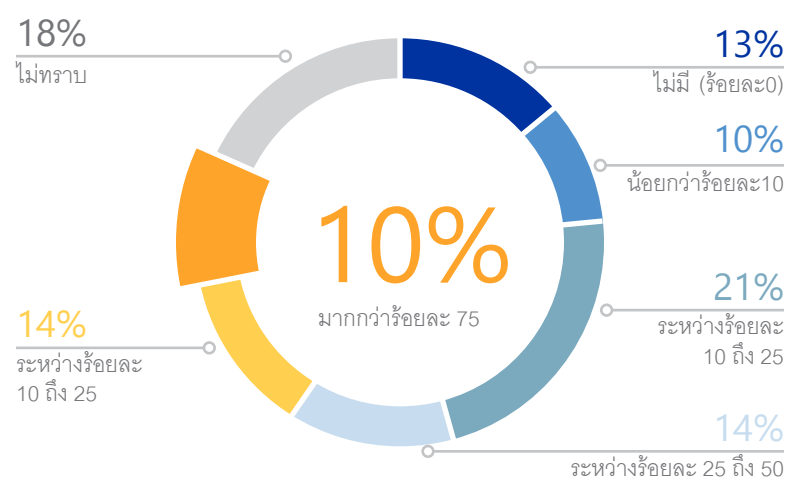

บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ประสบปัญหารายได้รายวันลดลงเนื่องจากสถานการณ์โรคโควิด-19

ร้อยละ 27 ของผู้ให้สัมภาษณ์ระบุว่ามากกว่า 3 ใน 4 ของบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบนั้นประสบปัญหารายได้ลดลงเนื่องจากสถานการณ์โรคโควิด-19 นอกจากนี้ ร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์รายงานว่า 3 ใน 4 ของบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบนั้นสูญเสียรายได้รายวันทั้งหมดเนื่องจากสถานการณ์โรคโควิด-19

บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ประสบปัญหาขาดแคลนสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพ เนื่องจากสถานการณ์โรคโควิด-19

บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ประสบปัญหาขาดแคลนสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพ เนื่องจากสถานการณ์โรคโควิด-19

ร้อยละ 23 ของผู้ให้ข้อมูลหลักตอบว่า ไม่ทราบ ความหมายของสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพในบริบทนี้ หมายถึง การที่มีปัจจัยทางการเงินที่เพียงพอสำหรับ ค่าอาหาร ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา และค่ารักษาพยาบาลในชีวิตประจำวัน

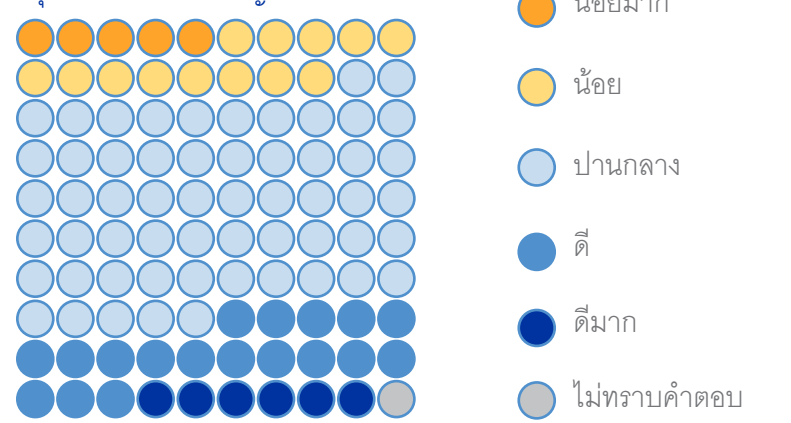

จากทั้งหมด ร้อยละ 60 ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ระบุว่าไม่มีบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยบางส่วนขาดแคลนสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพ

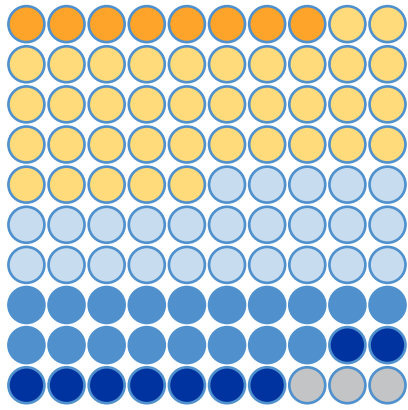
ข้อมูลเกี่ยวกับโรคโควิด-19

จากการที่ผู้ให้ข้อมูลหลักประเมินสถานการณ์โดยรวมในเรื่องของข้อมูลและระดับความตระหนักรู้ต่อสถานการณ์โรคโควิด-19 ของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบนั้น พบว่า ร้อยละ 18 ของผู้ให้ข้อมูลหลักประเมินระดับความตระหนักรู้อยู่ในระดับที่ "น้อย" หรือ "น้อยมาก" ร้อยละ 56 อยู่ในระดับ "ปานกลาง" และร้อยละ 24 อยู่ในระดับที่ "ดี" หรือ "ดีมาก"

ระดับข้อมูลและความตระหนักรู้ต่อสถานการณ์โรคโควิด-19 โดยทั่วไปของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทย

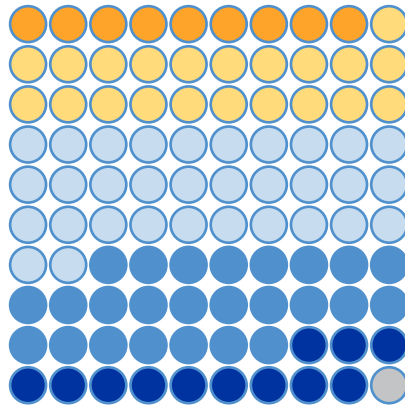

ความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาการของโรคโควิด-19 (ใช้ ไอ หายใจลำบาก)

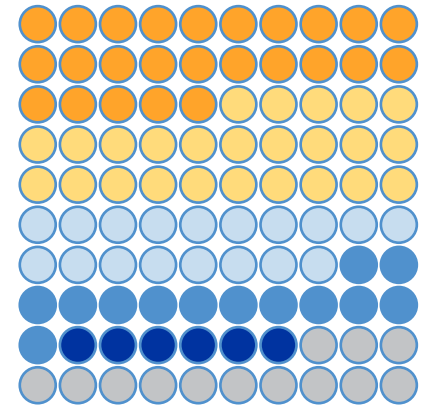

● ไม่ตระหนัก   ● ตระหนักเล็กน้อย   ● ตระหนักปานกลาง   ● ตระหนักมาก   ● ตระหนักดีมาก   ● ไม่ทราบ

ความตระหนักรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคโควิด-19 (การล้างมือ การใส่หน้ากาก การเว้นระยะห่างทางสังคม)

ความตระหนักรู้ถึงวิธีการล้างมือ (ล้างมือด้วยสบู่อย่างน้อย 20 วินาที ตามขั้นตอนที่แนะนำโดยองค์การอนามัยโลกหรือ WHO)

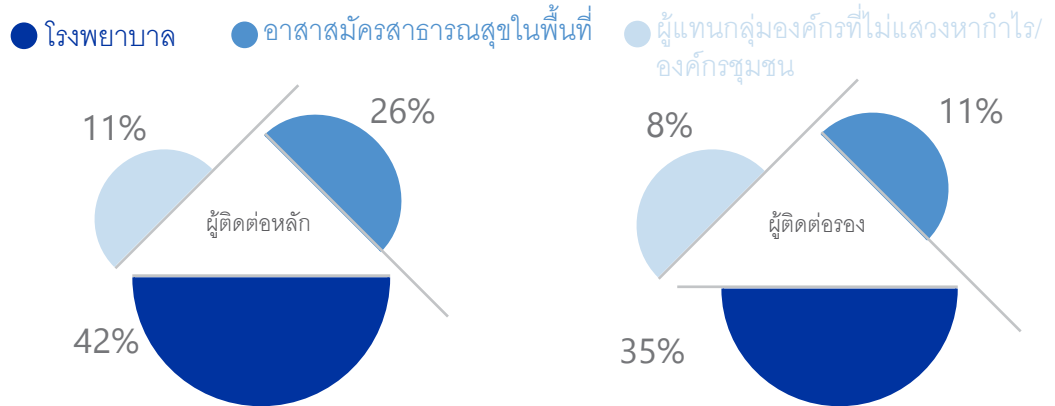
เพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้นในเรื่องของประเภทข้อมูลที่ควรจัดเตรียมให้กับกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยนั้น ผู้ให้ข้อมูลหลักได้ประเมินสถานการณ์โดยรวมในเรื่องของความตระหนักรู้เกี่ยวกับ 1)อาการของโรคโควิด-19 2)การป้องกันโรคโควิด-19 และ 3)วิธีการล้างมือ จากอินโฟกราฟิก พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความตระหนักรู้อยู่ในระดับที่น้อยในเรื่องของ วิธีการล้างมือ (ร้อยละ 50 รายงานว่ามีความตระหนักน้อยถึง ไม่มีความตระหนักเลย) และอาการของโรคโควิด-19 (ร้อยละ 45 รายงานว่ามีความตระหนักน้อย ถึง ไม่มีความตระหนักเลย)

ความตระหนักรู้เกี่ยวกับบุคคลที่ต้องติดต่อในกรณีเจ็บป่วย

ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่าชุมชนผู้ย้ายถิ่นที่ตนทำงานด้วยนั้นทราบ (ร้อยละ 57) และทราบเป็นบางส่วน (ร้อยละ 36) ว่าจะต้องติดต่อใครในกรณีเจ็บป่วย

บุคคลที่กลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยจะติดต่อในกรณีเจ็บป่วย

แหล่งข้อมูลหลักที่ได้รับเกี่ยวกับข่าวสารของโรคโควิด-19 (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

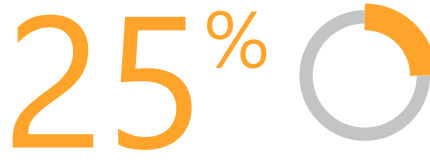

เอกสารข้อมูล สื่อการเรียนรู้ และ สื่อการสื่อสารเกี่ยวกับโรคโควิด-19

ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่าชุมชนที่ตนทำงานด้วยนั้นได้รับ เอกสารข้อมูล สื่อการเรียนรู้ และ สื่อการสื่อสาร เกี่ยวกับโรคโควิด-19

ความเข้าใจของข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับโรคโควิด-19

ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่าชุมชนที่ตนทำงานด้วยนั้น มีความไม่เข้าใจ หรือ เข้าใจเป็นบางส่วนเกี่ยวกับข้อมูลของโรคโควิด-19 ที่ได้รับ

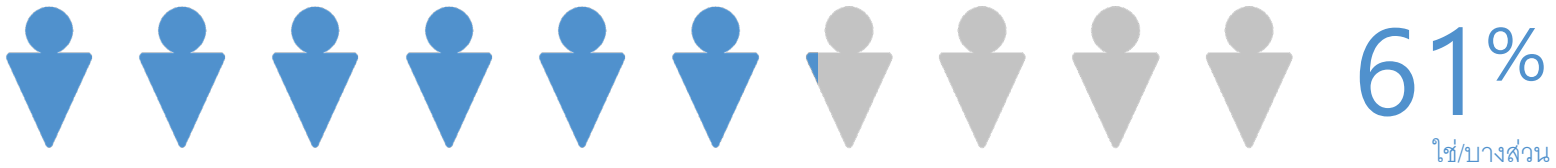
สาเหตุที่ไม่เข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลของโรคโควิด-19 ที่ได้รับ

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

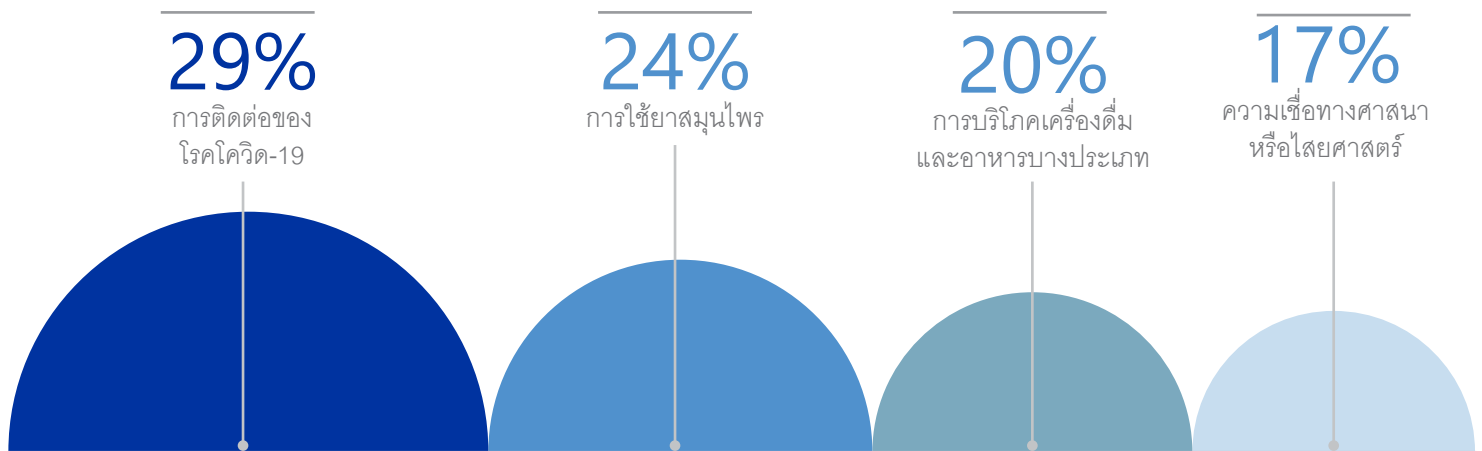
ประชากรกลุ่มนี้มีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับโรคโควิด-19 หรือไม่?

(ความเชื่อ, ความเข้าใจ, ทฤษฎี)   หมายเหตุ: ร้อยละ 24 ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ตอบว่า ไม่ทราบ

ความเชื่อและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับโรคโควิด-19 (เป็นคำถามเปิด สามารถตอบได้หลายคำตอบ)

ร้อยละ 29 ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่ากลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการติดต่อของโรคโควิด-19 นอกจากนี้แล้ว ร้อยละ 44 ของผู้ให้ข้อมูลหลัก รายงานว่า กลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยเชื่อว่าโรคโควิด-19 สามารถรักษา หรือ หลีกเลี่ยงการติดต่อได้ด้วยยาสมุนไพร (เช่น ใบสะเดา ใบชา หรือสมุนไพรท้องถิ่นทั่วไป) หรือ การบริโภคเครื่องดื่มและอาหารบางประเภท (เช่น มะนาว ชিং ไข่ ผัก เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และน้ำทะเล) ร้อยละ 17 ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนาหรือไสยศาสตร์ที่เกิดขึ้นในชุมชน นอกจากนี้แล้ว ร้อยละ 1 ของผู้ให้ข้อมูลหลักทราบดีกว่ามีการเข้าใจผิดเกี่ยวกับสิทธิในการเข้าถึงการดูแลสุขภาพ ข้อจำกัดในพื้นที่ต่างๆในระดับจังหวัด และ ความคิดอคติทางเพศที่มีความเชื่อว่า กลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยที่เป็นผู้ชายควรได้รับอุปการณีก่อน

องค์กรระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน
สำนักงานประเทศไทย
ชั้น 18 อาคารรัตนการ
เลขที่ 3 ถนนสาทรใต้
กรุงเทพมหานคร 10120

โทร: (+66) 2-343-9300
แฟกซ์: (+66) 2-343-9399
อีเมล: iomthailand@iom.int
เว็บไซต์: www.iom.int

